

[Kelm-Hansen]

der nu er stillet op, skulle der også være gode muligheder for, at det vil kunne realiseres.

Hr. Ole Bernt Henriksen mente, at der med hensyn til udenrigspolitik ikke var forskel mellem den nuværende regering og den forrige regering. Jeg skal da gerne medgive, at der er meget i det, udenrigsministeren siger, som løber parallelt med, hvad den tidligere udenrigsminister sagde, og hvad strukturen angår, er det i hvert fald det samme. Men der er i hvert fald den forskel, at den nuværende udenrigsminister har hr. Erhard Jakobsen på slæb. Så bliver der en vis forskel.

Hr. Arne Christiansen gjorde det nærmest til noget latterligt, at vi endnu en gang tog Sydafrikaspørgsmålet op, og kaldte det en rituel handling. Det kan da godt være, at det i nogle kredse ser sådan ud – på samme måde som det i nogle kredse så latterligt ud, at der gennem 40 år var folk, der samledes med Spanienssangen i centrum, hvor man sang om frihedens blomster, der skulle spire af Spaniens bloddrukne jord. Men det viste sig trods alt, selv om der gik 40 år, at det til sidst lykkedes. På samme måde vil det selvfølgelig også lykkes i denne sag, hvis der er tilstrækkelig mange, som holder fast.

I øvrigt var der en tendens til at afvise, at man kunne realbehandle det, som et flertal i denne sal måtte være enig om. Jeg vil advare regeringspartierne mod at køre videre ad den linje. Vi har for ikke så forfærdelig længe siden set i forbindelse med en resolution i FN, at man havde meget svært ved at forstå, at et flertal i denne sal var et flertal, som regeringen i enhver henseende var ansvarlig over for. Det glædede mig derfor at høre, at udenrigsministeren i sine afsluttende bemærkninger klart understregede, at den politik, et flertal stod for, også ville blive gennemført.

Til hr. Erhard Jakobsen skal jeg sige, at det var meget morsomt at høre hans omtale af det sydafrikanske labourparti, og hvordan det var gået ind for det nye forfatningsforslag. Det er bare en bekræftelse på, at apartheidpolitikken er lykkedes ud fra Bismarck-filosofien om, at man skulle dele og herske. Kan man spille den farvede minoritetsgruppe ud imod den store sorte majoritetsgruppe, har magthaverne netop opnået, hvad de har ønsket.

Hr. Erhard Jakobsen sagde noget om, at han hellere ville være sort i Sydafrika end borger i Østafrika. (*Erhard Jakobsen*: Nej, i Østeuropa!). Undskyld, at han hellere ville være sort i Sydafrika, end han ville være borger i Østeuropa. Jeg vil helhjertet gå ind for, at hr. Erhard Jakobsen får sit ønske opfyldt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Må jeg minde om, at meningsudveksling foregår over talerstolen.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg nød meget hr. Kelm-Hansens bemærkning om, at al fornyelse op gennem historien skulle være kommet fra venstre. Det er vel lidt af en forenkling. Både inden for kunst og videnskab og sociale forhold turde den være kommet fra begavede og inspirerede mennesker til enhver tid, og det er vel ikke noget, som venstrefløjen har et særligt monopol på. Når jeg nu er ved at rette hr. Kelm-Hansen, må jeg have lov til at sige, at det dér med at dele og herske, det er ikke Bismarck, der har sagt det. Citatet er 2.000 år ældre.

Jeg vil derefter takke hr. Steen Folke meget. Jeg tror, hr. Steen Folke gav en rigtig beskrivelse af, at der ikke er så stor forskel på den politik, som den nuværende regering fører, og den politik, som den tidligere regering førte, men der er et spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Steen Folke. Nu er hr. Steen Folke begyndt at skelne mellem, hvilke lande vi må have lov til at handle med, og hvilke lande vi ikke må have lov til at handle med. Jeg synes, det kunne være sjovt, hvis vi for en gangs skyld fra venstrefløjen kunne få en positivliste over, hvilke lande Danmark må have lov til at handle med. Jeg tror, det ville være en stor befrielse for os, så vi herefter kunne sige: nu har vi en positivliste, den slår vi op i. De lande, som I synes vi må handle med, dem må vi handle med. Så slipper vi måske for flere af den slags debatter.

Jeg har ikke mange flere bemærkninger, men vil gerne sige til hr. Riishøj, for at der ikke skal være nogen form for misforståelse, at før hr. Riishøj lærte at læse, skrev jeg artikler, hvor jeg fordømte apartheid og gik imod apartheid. Der er ingen grund til at drage hverken min eller regeringens modstand mod apartheid i tvivl. Når man ikke